

Kén chồng

Truyện No. 3

Tập truyện « Tình II » (2014-2015) của Huỳnh Dung

* *

Nơi sân quần vợt của khu viên Đại Học Genève có cô gái trẻ đẹp ngồi trên chiếc băng dài chăm chú nhìn hai anh chàng đang tung tăng với vợt và banh, đánh đấu nhau quyết liệt...

Bên cạnh cô gái nơi băng ghế có một anh chàng đang chăm chú đọc sách, thỉnh thoảng ngược mặt lên nhìn hai đối thủ quần vợt giữa sân...

Thời gian trôi qua khá lâu, hai đối thủ quần vợt đã mệt nhoài, mà bất phân thắng bại. Chàng thanh niên ngồi cạnh cô gái nhíu mày nói:

- Ngọc Nga! Em hãy bảo Vân và Toàn dừng lại đi! Hai anh ấy ngang tài ngang sức, có đấu 10 năm cũng chẳng ai thắng ai thua. Nếu em dùng chiêu kén chồng kiểu này, chắc trở thành gái già cho coi.

Cô gái nhíu mày nói:

- Đâu phải lỗi của em, anh Hai? Đó là do hai anh đòi tranh tài cao thấp để lấy lòng em.

- Nhưng em cũng không nên chọn chồng kiểu bày trận đánh đấu như vậy? Hãy lắng nghe con tim em đã yêu Vân hay yêu Toàn.

- Chỉ là cả hai anh ấy đều tài sức ngang nhau, ở học đường, cũng như trên sân thể thao... Môn nào hai anh cũng tài giỏi, lại dung mạo tuấn tú, con nhà gia giáo. Họ quá hoàn mỹ, nên tình yêu của em dành cho hai anh như nhau. Thật khó chọn lựa quá!

Rồi nàng cười khúc khích nói với anh của mình:

- Phải em là gái xứ Tây Tạng, em cưới luôn hai anh làm chồng! Như vậy...

Câu nói chưa dứt, Ngọc Nga bị anh mình cú lên đầu một cú khá đau, vừa nói:

- Em hư quá! Ba mẹ mà nghe câu nói của em chắc xỉu luôn!

Ngọc Nga núng nẩy:

- Còn anh? Chẳng phải anh cũng có ba nàng mê anh sao?

- Nhưng anh đâu yêu cả ba nàng?

Ngọc Nga cười khi:

- Vậy là anh Hai chọn ai rồi vậy? Chị Thuý hay chị Nhu, chị Mỹ?

- Bí mật! Thôi em đừng nói lạc đề về chuyện tình của anh. Hãy gọi hai tên si tình kia dừng trận đấu đi.

Ngọc Nga gật đầu lia lịa với anh, vừa lớn tiếng gọi:

- Ê, ô... Anh Toàn, anh Vân! Anh Vũ ra lệnh cho em, bảo hai anh dừng trận.

Toàn và Văn nghe Ngọc Nga gọi, lại thấy Vũ phất tay ra hiệu, cả hai dừng đấu, xách vợt chạy tới chỗ băng ghế anh em Ngọc Nga, vừa thở vừa nói:

- Anh Vũ và em Nga xem chúng tôi đánh nhau đã chán rồi phải không?

Ngọc Nga gật đầu, nói đùa:

- Cả tháng nay tuần nào hai anh cũng đấu, bắt em làm trọng tài, ngán quá chừng! Nói thật, hai anh ngang tài ngang sức, em thích cả hai anh, nên em không biết chọn ai? Thôi thì thi võ không xong, em đổi đề tài thi văn nhé?

Vũ chiếu đôi mắt cú vọ nhìn em gái, hỏi nhỏ:

- Em lại dở trò quỷ quái gì đây?

Ngọc Nga vờ không nghe câu hỏi của anh mình, cười cười hỏi Vân và Toàn:

- Hai anh đồng ý đấu văn chứ?

Toàn nhíu mày hỏi Ngọc Nga:

- Bộ em muốn chọc quê tụi anh hả? Tụi anh học ngành Kinh Doanh, chứ đâu phải văn học Pháp Việt như em mà thi đấu văn chương Pháp? Còn văn Việt thì chỉ biết đọc biết viết, chứ làm gì thông thạo văn thơ? Anh bác bỏ đề nghị này!

Vân phụ họa với bạn:

- Anh Toàn nói đúng! Anh chống đối cuộc thi đấu văn!

Vũ xen vào:

- Toàn! Vân! Hai người đừng nghe theo đề nghị bá vợ của con nhỏ ngang bướng đó.

Họ là ba bạn học cùng lớp, cùng khoa Kinh Tế, cùng chung Đại Học, cùng sinh đẻ và lớn lên xứ này nên rất thân thiết với nhau.

Vũ biết Toàn và Vân đều yêu thích em gái mình, nhưng trong lòng cũng khó phân tình cảm nặng nhẹ giữa hai người bạn, nên để mặc tình em gái bày trò, bắt hai chàng si đấu đá mãi nhau trên sân quần vợt.

Câu nói của anh khiến Ngọc Nga giận dữ nói:

- Anh Hai sao lại cùng phe với hai anh? Vậy anh Hai nói đi! Em phải chọn anh Toàn hay anh Vân?

Vũ bị câu hỏi khó thể trả lời của em gái trước hai người bạn thân, liền nói trớ:

- Thôi, em hãy chọn đề tài nào khác đi.

Vân và Toàn hòa theo:

- Phải! Phải! Ngoài văn chương, Ngọc Nga em hãy chọn cuộc thi đấu nào khác cho hai anh đi.

Ngọc Nga suy nghĩ một giây, bỗng reo lên:

- Thôi, chúng ta chơi trò «thi đố thông minh» nhé?

Không riêng Toàn và Vân, cả Vũ cũng trở mắt nhìn Ngọc Nga, cùng hỏi:

- «Thi đố thông minh» là trò quái gì vậy?

Ngọc Nga giải thích:

- Có nghĩa là, em ra câu đố, hai anh trả lời. Người nào trả lời đúng nhiều, sẽ kể như thắng cuộc. Giống như đài TV tổ chức trò thi đố vậy. Hai anh đồng ý chứ?

Toàn hỏi:

- Nhưng đề tài gì chứ?

Ngọc Nga đáp trong tiếng cười nhỏ:

- Đề tài gì em cũng có thể hỏi, chuyện xưa chuyện nay cũng có thể hỏi, chuyện xứ mình hay chuyện xứ người cũng có thể hỏi... Tóm lại là chuyện ta bà hay lạ trên thế giới.

Vũ nhủ thầm: “Em gái ta lại chơi trò nghịch ngợm gì đây? Tội nghiệp hai chàng si kia quá!”

Vân và Toàn đồng nói:

- OK! Em hỏi đi!

Ngọc Nga đổi giọng cô giáo hỏi học trò:

- Người đẹp nổi tiếng thời La Mã là ai?

Vân đáp cùng lúc với Toàn:

- Là Cléopâtre người tình của César.

Ngọc Nga vỗ tay reo:

- Đúng! Hai anh giỏi quá!

Vũ cười nói với em gái:

- Em đúng là cô gái đáo đê, lắm trò! Nhưng mà, kể ra cũng thú vị đó. Hai bạn đồng ý chứ?

Vân và Toàn cùng cười, nói với Vũ:

- Chúng ta chờ xem câu hỏi kế tiếp.

Ngọc Nga hỏi:

- Người đàn bà quyền lực và được thế giới ngưỡng mộ nhất trên thế giới hiện nay là ai?

Cả ba Vân, Toàn và Vũ đồng nói:

- Dễ ợt! Là Angela Merkel, Chancelière Fédérale, tức là Thủ Tướng của Đức quốc.

Ngọc Nga nguyệt Vũ, nói:

- Anh Hai không được xen vào.

- Được! Anh không xía miệng vào nữa!

Ngọc Nga hỏi:

- Cô đào Mỹ đẹp nổi tiếng vào khoảng 20-30 năm trước là ai?

Vân nhanh miệng đáp:

- Elizabeth Taylor.

Ngọc Nga hỏi Toàn:

- Còn anh?

- Anh cũng nghĩ vậy! Nhưng chưa kịp trả lời thì Vân đã nói trước. Như vậy kể như anh bị thua điểm!

Ngọc Nga an ủi:

- Không sao! Vậy lần này anh hãy trả lời trước: «Cô đào Mỹ vừa xinh đẹp, vừa sexy, nổi tiếng mấy năm gần đây là ai?»

- Là Angelina Jolie.

Ngọc Nga reo lên:

- Đúng quá! Vậy thì anh Vân và anh Toàn có điểm huề nhau. Được rồi! Câu hỏi kế tiếp của em là:

- Người hùng của Pháp quốc thế kỷ thứ 18 là ai?

Toàn và Vân đồng nói:

- Bộ em tưởng tụi anh là con nít tiểu học sao hỏi câu đố dễ ợt vậy? Đương nhiên là Napoléon.

Ngọc Nga chồm chồm cười:

- Đừng vội! Hai anh chờ nghe những câu hỏi kế tiếp của em.

Vũ xen vào:

- Hai cậu coi chừng bị em gái «moi» gài bẫy đó nghe.

Ngọc Nga nhăn nhó:

- Anh Hai, sao anh cứ phá đám em hoài vậy?

- Được rồi! Anh Hai không chen vào nữa. Hỏi tiếp đi!

Ngọc Nga lên tiếng:

- Kẻ hung bạo giết người tàn ác nhất trên thế giới là ai?

Toàn nói:

- Là Hitler, Đức quốc xã! Ông ta giết cả triệu dân Do Thái, quăng vào lò đốt để lấy dầu, lột da, lấy xương người làm trang trí văn phòng v.v... Ông ta là con người tàn ác hung bạo nhất từ cổ chí kim.

Vân nói:

- Tàn Thủy Hoàng của Tàu cũng là tên hung ác. Bắt dân xây Vạn Lý trường thành, trong cảnh đói rét... khiến cho trên 10 triệu dân Trung Hoa thời đó phải chết. Còn chưa kể việc đốt sách, giết học giả, chôn sống học trò v....v...

Ngọc Nga gật đầu:

- Hai anh đều nói đúng, đồng điểm như nhau!

Rồi nàng cao giọng hỏi:

- Vậy còn ai trên thế giới giết dân, nhiễu loạn quốc gia tàn bạo hơn cả Hitler và Tàn Thủy Hoàng không?

Toàn nhanh miệng nói:

- Là Pol Pot của CamBốt. Ngày quân Khờ Me chiếm được Nam Vang Pol Pot giết cả triệu dân tộc mình, xương chất thành núi. Thật rất khủng khiếp!

Vân nói:

- Theo anh thì Hồ Chí Minh với đám đàn em con cháu đảng Cộng nước ta tàn ác hơn hết, vì đã gây tang thương chết chóc trên quê hương Việt Nam từ 70 năm qua. Dân mình chết vô số, nhất là thời kỳ sau khi chiếm được miền Nam, bọn khát máu ấy đã giết bao nhiêu trí thức, bao nhiêu tướng sĩ miền Nam... Chúng chiếm nhà, đoạt cửa, bắt bớ, giam cầm... khiến dân chúng bỏ nước ra đi. Dân miền Nam chết trên biển, chết trong ngục tù cả hàng triệu triệu người. Chỉ có điều bọn chúng lưu manh láo cá hơn quân Khờ Me, nên cách giết người tàn nhẫn hơn, ép nhem hơn để thế giới không nhìn thấy.

Ngọc Nga ngẫm nghĩ một lúc rồi phán xét:

- Hai anh đều nói đúng. Nhưng xem ra anh Vân thắng anh Toàn một điểm. Anh Hai! Anh nghĩ sao?

Vũ âm ừ, nói kiểu ba phải:

- Ờ, Vân, Toàn đều nói đúng. Nhưng anh cũng đồng ý với em, Vân thắng Toàn một điểm, vì xác định họ Hồ và đàn em con cháu lão già đó giết người vô số, gây bao tang thương khiến dân Việt phải bỏ nhà bỏ xứ ra đi, sống tha hương khắp cùng thế giới. Hồ Chí Minh và đồng bọn Cộng là tội đồ tàn ác nhất của thế kỷ, cũng y như Pol Pot và đám lâu la của Pol Pot, khó mà phân ai hơn, ai kém.

Ngọc Nga che miệng hỏi nhỏ Vũ:

- Vậy theo ý anh Hai thì anh Vân, anh Toàn, đều có nhận xét quá đúng! Thôi em chấm điểm huề nhé?

Vũ gật đầu tán thành. Ngọc Nga vụt cười khúch khích hỏi:

- Đố hai anh, dân chúng các nước trên thế giới đi mua sắm, bỗng ngán sợ quay lưng bỏ đi khi nhìn thấy ba chữ gì trên nhãn hiệu?

Toàn nhanh miệng:

- «Made in China»!

Vân cười khì, nói thêm:

- «Product of Vietnam»!

Ngọc Nga vỗ tay, reo lên như trẻ con:

- Đúng! Đúng ơi là đúng! Úy trời! Em không ngờ hai anh thông thái biết rành «chuyện ta bà... thế giới» như vậy!

Toàn nói thêm:

- Không riêng ở Âu Châu, Mỹ, Canada... mà ngay khi anh du lịch ở các nước Nam Mỹ và Ả Rập, những hàng hoá nhập cảng từ Tàu Cộng, bọn con buôn đều lột bỏ nhãn hiệu «Made in China» để che giấu khách hàng. Chứng tỏ dân chúng trên thế giới ai ai cũng đều chê bai ngán sợ khi nhìn thấy 3 chữ «Made in China».

Vân phụ họa Toàn:

- Thật vậy! Đồ đạc cần dùng, dân trên thế giới còn ngán sợ không dám mua khi thấy 3 chữ «Made in China» vì thiếu phẩm chất, rất nguy hại khi sử dụng. Vậy mà mấy ông Tàu Cộng còn chế máy bay chiến đấu «Made in China» rao bán trên thị trường thế giới để cạnh tranh Âu Mỹ! Các bạn hãy tưởng tượng coi có quốc gia nào dám đặt mua để phi công nước mình ngồi trên máy bay «Made in China» ra trận chiến không? Thật là bọn ếch ngồi đáy giếng, ôm mộng cường quốc giữa ban ngày, «y chang» như bọn «đỉnh cao trí tuệ» ở Việt Nam!

Ngọc Nga cười lớn, hỏi:

- Các anh đều rành về Tàu Cộng. Vậy chớ có biết dân xứ nào có tài làm đồ giả hay nhất trên thế giới không?

Vân nói:

- Đương nhiên là người Tàu! Họ có tài chế tạo đồ giả, cóp theo hàng hiệu, ví như quần áo, giày dép, thuốc men, ngay cả thực phẩm họ cũng làm giả, ví như trứng giả, thịt giả, thứ chi cũng giả ...

Toàn xen vào:

- Nhưng phải nói nhân tài làm đồ giả giỏi nhất là các bác sĩ chính hình Nam Hàn. Họ sửa đổi con người từ đầu đến chân, mắt mũi, tóc tai, mặt mày, đít giả, ngực giả, răng giả v.v... Tóm lại họ có thể biến các cô nàng hay các anh chàng xấu xí có thể trở thành người đẹp.

Vũ góp ý hai bạn:

- Toàn và Vân đều nói đúng. Hai dân tộc có tài làm giả hay nhất là Tàu và Nam Hàn. Chỉ có điều một bên chế biến đồ giả để lừa người, làm nguy hại sinh mạng người tiêu thụ và thị trường thế giới. Còn một bên chính tạo cái đổi hình dung xấu xí một người trở thành hoàn mỹ hơn, xinh đẹp hơn, tuy cũng hình thức làm giả, nhưng do đường sự yêu cầu thì không kể là lường gạt.

Ngọc Nga chau mày:

- Vậy thì theo anh Hai, lần này hai anh cũng điểm huê rồi, phải không? Vậy câu hỏi kế tiếp của em: Xứ nào sản xuất đồ ăn thức uống độc hại nhất?

- Tàu Cộng!

- Việt Cộng!

Cả Toàn và Vân đồng lên tiếng cùng lúc. Vũ cười lớn nói đùa với em gái:

- Em đừng hỏi những câu con nít ba tuổi cũng biết trả lời. Hãy ra câu hỏi khó một chút, nếu em muốn chọn chồng cho nhanh.

Ngọc Nga liền hỏi:

- Bọn đáng sợ nhất trên thế giới hiện nay là bọn nào?

Toàn nhanh nhẩu lên tiếng:

- Là bọn khủng bố phe nhóm Bin Laden.

Vân lắc đầu nói:

- Theo «moi» thì bọn thành lập quốc gia IS của khối Ả Rập.

Vũ chen vào:

- Hai bạn đều đúng! Nhóm IS cũng từ bọn khủng bố Bin Laden lập mà ra!

Ngọc Nga nói:

- Hai anh lại huê! Vậy câu hỏi kế tiếp của em là: «bọn tham lam cướp của, hại người, chiếm nhà, giật đất v.v... của người khác là ai?»

Toàn cười khì, bảo Ngọc Nga:

- Em lại ra đề cho trẻ con nữa rồi! Đương nhiên là bọn Bắc Cộng Việt Nam! Ngày chiếm được miền Nam, chúng tràn vào Nam giết người dân khá giả, hoặc tìm mọi phương thức để bỏ tù, để cướp của... đuổi dân Saigon khỏi thành đô với chiêu bài «khai hoang» để chiếm nhà, giật đất... Chính bọn Việt Bắc cộng là bọn tham lam, gian xảo, lưu manh, ác độc nhất của thời đại.

Vân gật đầu tán thành:

- Toàn nói không sai! Nhưng bọn Việt Bắc Cộng ngày nay đã bị quá báo. Họ bị Trung Cộng đưa «dân và quân» tràn khỏi biên giới Việt Nam, xâm chiếm nhà cửa đất đai, giết hại ức hiếp dân Việt Bắc, chiếm cứ vùng thắng cảnh kỳ quang Việt Nam để khai thác ngành du lịch. Đó là chưa kể những mỏ dầu vùng ven biển của

quốc Việt cũng bị chúng chiếm lấy. Tóm lại, bọn Trung cộng và bọn Việt cộng cùng một lũ tham lam, cùng tâm địa tàn độc như nhau. Cho nên bọn họ mới kết nghĩa đàn anh đàn em, lập thành đảng «Cướp Sản» thống trị hai dân tộc Hoa-Việt.

Ngọc Nga than nhỏ:

- Sao hai anh đều thông minh, hiểu nhiều biết rộng như nhau vậy? Em lại phải cho điểm huê nữa rồi!
- Vũ cười hề hề, chọc què em gái:
- Phên này em tổ chức cuộc thi kén chồng thất bại rồi!

Ngọc Nga làm lơ như không nghe lời trêu chọc của anh, suy nghĩ một giây, rồi cười ngất một lúc mới ra đề:

- Bọn người ngu nhất trên thế giới là bọn nào?

Toàn và Vân đều vò đầu bóp trán suy nghĩ...

Trong khi Toàn nghĩ thầm trong bụng: “Người mình mỗi khi chê ai ngu đều nói: đồ ngu như mọi! Chẳng lẽ cô nàng muốn ám chỉ bọn mọi đen mọi đỏ? Không đúng! Chắc là không đúng!”

Còn Vân thì suy tính: “Ngọc Nga là cô gái ranh mãnh. Chắc cô nàng muốn trêu ghẹo ta và Toàn là hai chàng si, là bọn ngu ngốc chớ gì? Nhưng mà... Ngọc Nga để thương như vậy, chắc nàng không có ý nghĩ sỗ sàng như vậy đâu!”

Ngọc Nga nhìn thấy thái độ suy nghĩ đắn đo... miệng ú ớ nói không ra lời của Vân và Toàn, nhin không nổi, bật tiếng cười khanh khách, hỏi:

- Lần này thì hai anh «bí» rồi phải không? Hai anh chịu thua rồi phải không? Hai anh lại cùng đồng điểm, nhưng là điểm trứng vịt!

Toàn và Vân vừa cười vừa nói:

- Phải! Tụi anh chịu thua!

Ngọc Nga quay sang anh trai, nướng mày hỏi:

- Còn anh Hai? Anh là trọng tài, nhưng chuyên môn phá em. Câu hỏi này hai anh đều bí, anh Hai trả lời thay cho hai anh được chứ?

Vũ đáp không lưỡng lự:

- Theo anh thì bọn người ngu nhất là bọn lúc trước lấy tên hiệu là «Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam». Bọn ấy bị Hồ Chí Minh lừa gạt, bỏ nhà, bỏ vợ con chạy ra Bắc sống đời khổ cực, còn bị bọn Cộng Bắc ức hiếp đủ điều... Thế rồi ngày «công rắn cắn gà nhà», đưa quân Bắc cộng về Nam giết hại đồng bào mình, bị chèn ép không được hưởng ân huệ gì, lại còn bị đá khỏi quyền lực mà bấy lâu ra sức hy sinh! Bọn đó đúng là bọn ngu nhất trên thế gian, bọn khờ dại nhất trong lịch sử Việt và loài người. Danh xưng của chúng phải đổi là «Mặt Trận Ngu Nhất Miền Nam» mới đúng!

Ngọc Nga vỗ tay reo lên:

- Hoan hô anh Hai! Anh Hai nói đúng quá!

Toàn và Vân đồng vỗ tay nói theo:

- Phải phải! Đúng quá! Đúng quá! Vũ ơi, không ngờ anh trả lời thay tụi này một câu quá chí lý, quá chính xác! Hoan hô anh, mà cũng cảm ơn anh nữa.

Vũ mỉm cười nói với hai bạn:

- Xem ra em gái «moi» sẽ còn làm gái già dài dài... Vì bữa nay cuộc thi văn võ của hai cậu đều huê nhau.

Ngọc Nga chu miệng:

- Xí! Lần sau em sẽ tổ chức cuộc thi với chủ đề khó gấp trăm ngàn lần và sẽ do anh Hai làm chủ.

Vân và Toàn nghe Ngọc Nga nói đều trở mắt nhìn Vũ. Vũ biết hai bạn muốn xác nhận điều em gái vừa nói có đúng không, trong bụng lấy làm tức cười, nghĩ thầm: “Nga đầu này rất tinh quái, lại dở trò kéo anh nó vào cuộc!”

Nghĩ như vậy nên để trấn an hai chàng si, Vũ lắc đầu nói giọng trầm trầm:

- Đừng tin những lời cô ta nói, hãy chờ xem cô ta dở trò gì?

Câu nói của Vũ khiến cả bọn bốn người cười ầm ầm lên...

(Hết)

HuynhDung

